

Odvetniška zbornica Slovenije**Komisija za etiko**

Odvetnica Živa Drol Novak – preds.

Odvetnica Tatjana Ahlin

Odvetnik mag. Dejan Gracer

Št. 1311/2017

Ljubljana, 6. 9. 2021

Mnenje

***o skladnosti ravnanja odvetnika [REDACTED] z načeli in pravili
Kodeksa odvetniške poklicne etike***

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. pravilom Kodeksa odvetniške poklicne etike, na podlagi prijave [REDACTED] (zakonite zastopnice družbe [REDACTED]), obravnavala ravnanje odvetnika ter

sprejela stališče,

da je odvetnik [REDACTED] s tem, ko je prijaviteljici izdal račun, ki se nanaša na storitev zastopanje samega sebe pred disciplinskimi organi Odvetniške zbornice, kršil drugi odstavek 59. člena KOPE.

Obrazložitev:

[REDACTED] zakonita zastopnica družbe [REDACTED] (v nadaljevanju: prijaviteljica) je dne 14. 2. 2021, po prejemu sklepa disciplinskega tožilca o zavrženju prijave, z dne 2. 2. 2021, na Odvetniško zbornico Slovenije podala prijavo zoper odvetnika [REDACTED] (v nadaljevanju: odvetnik). Prijaviteljica navaja, da je od odvetnika prejela račun št. 291/2021, z dne 5. 2. 2021, ki se nanaša na disciplinski postopek, ki se je končal z zavrženjem prijave. Prijaviteljica obračunanih storitev ni naročila, dopisa tudi ni prejela. Prijaviteljica nadalje navaja, da je prejela dopis Doma starejših občanov [REDACTED] ki ga sicer zastopata odvetnika [REDACTED] (oba iz iste odvetniške pisarne), in v katerem direktorica doma navaja, da je bil zoper

odvetnika neupravičeno uveden disciplinski postopek, da je disciplinski tožilec prijavo zavrgel in da bi prijaviteljica zaradi svojih ravnanj, ki posegajo v čast in dobro ime odvetnikov, morala nositi odškodninsko odgovornost. S tem je dom dopolnil odločbo, s katero je prosilki zavrnil dostop do informacij javnega značaja. Prijaviteljica odvetniku nadalje očita, da jo neupravičeno poziva na opravičilo zaradi razkrivanja občutljivih osebnih podatkov (informacij o tem, s kom odvetnik živi v zunajzakonski skupnosti), ki pa jih prijaviteljica v sami prijavi in tudi nikjer drugje ne navaja. Kot prijaviteljica je prejela različne informacije, grožnje in zahteve, tako s strani doma upokoјencev, kot s strani obeh odvetnikov. Prijaviteljica meni, da je cilj teh ravnanj prikrivanje kršitev dolžnosti pri opravljanju odvetniškega poklica. Iz sklepa disciplinskega tožilca tudi ne izhaja, ali sta odvetnika kršila Kodeks odvetniške poklicne etike. Prijaviteljica v prijavi povzema sklep disciplinskega tožilca. Nadalje navaja, da sta odvetnika na različne državne organe posredovala naznanitev nezakonitih ravnanj, ki jih ni bilo, prirejeno dokumentacijo ter neresnične in zavajajoče listine. Tako sta zavajala organe in institucije. Očita se neprimerno in žaljivo vedenje, zaničevanje in zmerjanje nasprotne stranke, grožnje, nespoštovanje človekovega dostojanstva, resnice in zakonitosti.

Prijaviteljica je prijavi priložila e-sporočilo in račun Odvetniške pisarne [REDACTED] z dne 5. 2. 2021, dopolnitev odločbe [REDACTED] z dne 13. 2. 2021, poziv k pisnemu opravičilu, z dne 10. 2. 2021 in odgovor z dne 13. 2. 2021.

Dne 8. 4. 2021 je prijaviteljica dodatno navedla, da sta tako družba kot njena direktorica prejeli tožbo Odvetniške pisarne [REDACTED]. V dopisu z dne 19. 4. 2021 je prijaviteljica dodatno navedla, da so prejeli odločbo informacijskega pooblaščenca, da je odvetnik v predmetni zadevi pooblaščenec Doma starejših občanov [REDACTED] in da je v odgovoru prijaviteljici na njeno zahtevo za dostop do informacij javnega značaja navajal neresnične podatke, jo obtoževal, grozil s sodnimi postopki in se pri tem skliceval na načelo zaupnosti med stranko in odvetnikom.

Odvetnik je v pojasnilu, z dne 27. 5. 2021 navedel, da gre pri prijavi za še enega izmed neutemeljenih poskusov šikaniranja, žaljenja in klevetanja ter grobega diskriminiranja odvetnika v vlogi pooblaščenca nasprotnih strank v sodnih postopkih, ki presega meje dostojne komunikacije in posega v osebnostne pravice. V zvezi z izstavljenim računom pojasnjuje, da je bil storniran. Odvetnik ni nikoli grozil prijaviteljici, pač pa je varoval zaupanje v odvetništvo in sodstvo, ob tem pa je kritično argumentiral svoja stališča, vse v okviru strokovne argumentacije. Meni, da gre za zlorabo procesnih pravic prijavitelja oziroma njegove zakonite zastopnice, ki prijave vlaga z izključnim namenom škodovanja odvetniku in njegovim strankam. Svojemu odgovoru je priložil storniran račun št. 291/2021, seznam vloženih tožb in prijav s strani prijaviteljice, dve tožbi z dne 17. 3. 2021,

dve pripravljalni vlogi, z dne 10. 5. 2021 ter predlagal vpogled v spis Okrajnega sodišča na [REDAKTIRANO]

Komisija za etiko je ob skrbni presoji prijave, dopolnitve prijave, pojasnil odvetnika ter predloženih listin v tej zadevi mnenja, da je odvetnik kršil pravila in načela Kodeksa odvetniške poklicne etike iz v nadaljevanju navedenih razlogov.

Kodeks odvetniške poklicne etike (KOPE) v drugem odstavku 59. člena določa, da opravičljivo opozorilo na stroške postopka ali na kazenski pregon in podobno ne šteje za prepovedano grožnjo. Argumentum a contrario to pomeni, da neopravičljivo opozorilo na stroške postopka ni skladno s KOPE.

Komisija uvodoma pojasnjuje, da so disciplinske kršitve predmet disciplinskega postopka, ki se je v konkretnem primeru zaključil z zavrženjem prijave s strani disciplinskega tožilca (tč. 6 prijave). Komisija za etiko ni pristojna za (ponovno) presojo odločitev disciplinskega tožilca, zato se do teh očitkov ne more opredeljevati. Očitek prijaviteljice, da se disciplinski tožilec ni opredelil do izpostavljenih kršitev etičnega kodeksa (tč. 5 prijave), je neutemeljen, saj disciplinski tožilec za takšno presojo ni pristojen in se do takšnih trditev zato tudi ni mogel opredeliti. Prav tako se komisija ne more opredeljevati do trditev o domnevno različnih informacijah, grožnjah in zahtevkih, ki naj bi jih prijaviteljica prejela od Doma starejših občanov [REDAKTIRANO] saj za presojo teh ravnanj prav tako ni pristojna (tč. 4 prijave).

Presoja delovanja drugih državnih organov in institucij (policije, državnega tožilstva, ministrstva), katerih ravnanje povzema prijaviteljica (tč. 8 prijave) prav tako ni v pristojnosti komisije za etiko. V kolikor bi obstajal sum ponarejanja listin ali drugih nezakonitih ravnanj, ki jih navaja prijaviteljica, bi pristojni organi lahko uvedli postopke iz njihove pristojnosti oziroma vložili kazensko ovadbo. Komisija za etiko prav tako pojasnjuje, da ni pristojna za odločanje o tem, kdo ima v konkretnem primeru prav, kdo navaja (ne)resnice oziroma kdo zavaja organe ali ne in se to teh očitkov prav tako ne more opredeljevati.

V zvezi s očitkom neprimernega in žaljivega izražanja je potrebno izpostaviti, da je skladno z 41. členom KOPE odvetnik dolžan vestno in požrtvovalno zastopati in zagovarjati stranko tako, da uporabi zanj vsa možna in dopustna zakonita sredstva. Odvetnik je z namenom zastopanja koristi svojih strank pri svojem zastopanju lahko primerno oster, pri zagovarjanju svojih stališč pa vztrajen. Besedno izražanje je temeljno odvetnikovo orodje, s katerim opravlja svoje delo, ščiti svoje stranke in na sodišču izraža njihova stališča. Glede na navedeno in ob odsotnosti listinske dokumentacije, ki bi izkazovala, da bi odvetnik prestopil mejo dopustnega zagovarjanja stališč in interesov svoje stranke, komisija zaključuje, da odvetniku ni mogoče očitati neprimernega in žaljivega vedenja. Prav tako je potrebno poudariti, da iz prijave ne izhaja, da bi odvetnik katerekoli za

prijaviteljico sporne izjave podal javno, z namenom žaljenja ali sramotitve prijaviteljice.

Drugačnega mnenja pa je komisija glede očitka, da je odvetnik prijaviteljici neupravičeno izdal račun št. 291/2021, čeprav ta storitev ni naročila in dopisa, na katerega se račun nanaša, tudi ni prejela. Nedvomno mora vsak odvetnik v disciplinskem ali drugem postopku pred Odvetniško zbornico, v katerem je pozvan k odgovoru ali pojasnilu, v pripravo tega pojasnila vložiti določen čas, trud in strokovno znanje, poiskati potrebno dokumentacijo in podobno. Čeprav gre za vsebinsko podobno delo, kot ga odvetnik sicer opravlja pri zastopanju svojih strank in je ovrednoteno z Odvetniško tarifo, po mnenju komisije odvetnik v primerih, ko pred zbornico zastopa sam sebe, do povračila teh stroškov ni upravičen. To velja tudi v primeru, ko odvetnika formalno zastopa drug odvetnik iz iste, torej njegove, odvetniške pisarne.

Pravilnik o povrnitvi stroškov in določitvi povprečnine v disciplinskem postopku odvetniške zbornice v 2. členu določa, da so upravičenci do povrnitve stroškov v disciplinskem postopku člani disciplinskih organov, izvedenci, tolmači in priče. Iz navedenega izhaja, da odvetnik, ki zastopa sam sebe v disciplinskem postopku, do povračila stroškov ni upravičen. Smiselno enako velja tudi v sodnih postopkih: Kadar odvetnik sam nastopa kot stranka v določenem postopku, v katerem ni zastopan po drugem odvetniku, mu ne gre povračilo stroškov (nagrade) po določbah odvetniške tarife. Odvetniku kot pravnemu strokovnjaku so omenjeni pravni akti znani, zato bi moral vedeti, da je izdaja računa v konkretnem primeru brez ustrezne pravne podlage.

Sporni račun je bil v konkretnem primeru izdan po zavrženju predloga za uvedbo disciplinskega postopka zoper odvetnika. Iz okoliščin izhaja, da med prijaviteljico ter odvetnikom kot pooblaščencom strank, s katerimi je prijaviteljica v sporu, obstajajo nesoglasja. Kot pojasnjeno zgoraj, komisija šteje, da odvetnik do plačila v konkretnem primeru tudi ni bil upravičen. V teh okoliščinah komisija meni, da izdaje računa za zastopanje samega sebe v disciplinskem postopku skladno z 59. členom KOPE ni mogoče šteti za opravičljivo opozorilo na stroške postopka. Komisija meni, da takšno ravnanje lahko predstavlja nedopusten pritisk na nasprotno stran, s katerim bi odvetnik prijavitelja poskušal odvrniti od nadaljnjega vodenja postopkov proti njegovim strankam oziroma nadaljnjega vlaganja pravnih sredstev. Izdaja takšnega računa po mnenju komisije zato ni upravičena, prijaviteljica pa ga ni dolžna plačati. V kolikor odvetnik meni, da mu je zaradi sodelovanja v disciplinskem postopku protipravno nastala škoda, lahko od prijavitelja v skladu s splošnimi pravili odškodninskega prava v sodnem postopku uveljavlja plačilo odškodnine.

Glede na vse navedeno je Komisija za etiko sprejela mnenje, da je odvetnik s tem, ko je prijaviteljici izdal račun, ki se nanaša na storitev zastopanje samega sebe

pred disciplinskimi organi Odvetniške zbornice, kršil drugi odstavek 59. člena Kodeksa odvetniške poklicne etike.

*Komisija za etiko
Odvetnica Živa Drol Novak, l. r.
Odvetnica Tatjana Ahlin, l. r.
Odvetnik mag. Dejan Gracer, l. r.*